

at Dyrplageriet undgaas. Det virker i højeste Grad demoraliserende paa Børn at deltage i et saadant organiseret eller lovbeskyttet Dyrplageri. Alle maa være enige om, at det maa ikke finde Sted. Jeg haaber, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) er tilfreds med disse mine Udtalelser. Saa vil jeg til Gengæld yde ham Tak og Paa-skønnelse for hans Udtalelser om, at Gods-ejere er eet og Raager noget andet. En Forveksling er formentlig efter dette ganske udelukket. For Resten kunde jeg tænke mig, at man indenfor en vis Kreds tænkte sig den Mulighed at udrydde begge Arter. Men jeg vil der tillade mig at henstille til dette Ting, om det dog ikke var bedst at begynde med Raagerne, alene af den Grund, at vi her har liggende et Lovforslag om Raagers Udryddelse; saa kan det andet maaske komme en anden Gang.

Jeg sympatiserer med Tendensen i dette Lovforslag, naar der blot kan findes en fornuftig Metode at gaa frem efter. Derimod mener jeg ikke at turde anbefale hurtigt Fremme; det har jo nemlig i Gaar vist sig, at Socialdemokratiet, et i øvrigt stærkt sammentømret Parti, gik itu paa dette Spørgsmaal, og i Dag har det vist sig, at det radikale Parti slog en mægtig Revne; derfor mener jeg, at for os anderledes tænkende er der al Grund til at ønske, at dette Spørgsmaal holdes aabent indtil videre, saaledes at Splittelsen fremdeles kan virke og forhaabentlig og formentlig bevirke en fuldstændig Tilintet-gørelse af disse to Partier.

J. Sørensen: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at støtte det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen), ikke just fordi han har Støtte behov, men fordi jeg synes, at Sagen fortjener Støtte. Efter min Mening er under den indgaaende og interessante Debat, der har været ført, en Ting slaaet fast: Medens man ellers har revet det ene ned og bygget det andet op, har ingen forsøgt at benægte, at adskillige Landmænd — deres Tal kan vel ikke nøjagtigt angives, jeg mener, de tælles i Tusindvis — lider umaadelig Skade paa Grund af Raagernes Virksomhed, og naar det er Tilfældet, synes jeg ogsaa, at Sagen fortjener alvorlig Overvejelse. Saa bliver Spørgsmaalet: Tillægger man Raagernes Velfærd større Betydning end de paagældende Landmænds? Det er naturligvis en Sag, enhver maa overveje med sig selv, men for mig staaer det saadan, at vi bør beskytte disse Landmænd. Er

der egentlig nogen Ikke-Landmand, der har tænkt alvorligt over, hvad det vil sige at faa Udsæden ødelagt? Det er en ganske alvorlig Ting. Vi læser jo i disse Dage om, at paa de europæiske Valpladser ikke blot Menneskene bliver dræbt, men at ogsaa Landbruget ødelægges; der arbejdes og spekuleres energisk paa, hvorledes man kan faa Markerne besaaet til næste Foraar, men har man tænkt over, hvor alvorligt det er, at en besaaet Mark bliver ødelagt? Det er hændet, at Landmænd har faaet deres Marker ødelagt gentagne Gange; de har maattet saa anden Gang; da er Udsæden atter blevet ødelagt, og det fører som oftest til, at den paagældende Afgrøde mislykkes; skal der nemlig saas tredje Gang, bliver den Sædetid saa langt fremrykket, at Høsten bliver lille for ikke at sige mislykket. Der er heller ingen, der for Alvor har bestridt, at Raagerne kan om ikke udryddes helt saa dog holdes i Ave, saa at de ikke bliver en saadan Svøbe for den paagældende Egn, som de nu er. Naar man holder fast ved dette, at der er Landmænd, som lider umaadelig Skade ved Raagekolonierne, og at Raagerne kan bekæmpes, saaledes at de ikke gør Skade, saa synes jeg, at det maa være en let Sag for Flertallet af dette Tings Medlemmer at tage Standpunkt til denne Sag.

Man har anført forskellige Ting til Forsvar for Raagerne. Saaledes hørte jeg i Gaar det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) fremdrage Udtalelser af forskellige Lærde, bl. a. Magister Winge, om, hvordan Raagerne var særlig udmærkede til at tage Oldenborrer. Jeg hører nu til dem, der nærer den Anskuelse, at Fuglenes Arbejde i saa Henseende neppe har saa stor Betydning, som man tillægger det; det er langt snarere de Skimmelsvampe, som med visse Mellemlum angriber Larverne, der holder dem i Tømme, og det er meget rigtigt, som det ogsaa er blevet sagt af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), at Fuglene overvejende tager Regnorme, der absolut er nyttige Dyr. Derimod er det bevist ved Maveanalyser — det behøvede ikke en Gang at bevises derved, for det ved alle Landmænd i de Egne, hvor der er Raagekolonier — at Raager æder en forfærdelig Masse Korn. Vi hørte, at det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Koføed) mente, efter en tysk Professor, at det efter Maveanalyser at dømme overvejende var Insekter, de aad, men det